

[Ministeren for kommunikation og turisme]

- En række nye samarbejdsrelationer i turist- erhvervene i form af kæder og virksomheds- netværk om bl.a. produktudvikling og mar- kedsføring.
 - En kvantitativ og kvalitativ udvikling af op- levelses- og aktivitetsmulighederne.
 - En begyndende indsats for at forbedre ho- telsektorens økonomi gennem en indsats for at få konverteret overflødig og utidssvaren- de hotelkapacitet til anden anvendelse - bl.a. til ældreboliger.
 - Skattereformens bestemmelser om fradrags- mulighed for de første 7.000 kr. i indtægt ved feriehusudlejning samt afskaffelse af moms for udlejningsbureauer har skabt grundlag for, at udbudet af huse til udlej- ning kan øges.
 - En mere kvalificeret debat blandt virksom- heder, turistforeninger, amter, kommuner samt kultur- og friluftslivets organisationer og institutioner om mulighederne for den tur- istmæssige udvikling, både på nationalt, re- gionalt og lokalt niveau.
- Udfordringen og vækstmulighederne synes altså gode. Alligevel kan der konstateres visse svagheder, som en målrettet, statslig indsats vil kunne medvirke til at overvinde.
- Svaghederne er især:
- Strukturen i turisterhvervene, der overvejen- de udgøres af relativt små og meget forskel- ligartede virksomheder uden tradition for at etablere slagkraftigt og bæredygtigt samar- bejde.
 - En meget kort sæson for den danske ferietur- isme. Det er de færreste steder i Danmark, der er basis for udvikling af egentlig helårs- turisme - Danmark har kun få enkeltstående naturscenerier og kulturelle attraktioner af unik, international standard, der sælger sig selv. Det danske turistprodukt er afhængigt af vedvarende, professionel udvikling og markedsføring finansieret af både private og offentlige midler.
 - Der er en stor overkapacitet af hotelværel- ser, der hverken er tilpasset moderne ferietur- isme eller er attraktive for erhvervsturismen. Dette medfører dårlig økonomi i hotel- branchen med negative følger for serviceni- veau, kompetenceudvikling, markedsføring og produktudvikling.
 - Den eksplosive udvikling i udlejningen af feriehus, der har båret langt størstedelen af

de senere års vækst i overnatningerne, har visse steder langs Vestkysten nået et omfang, der har skabt problemer. Der er derfor grænser for vækstmulighederne i højsæso- nen.

- Dele af turisterhvervene oplever betydelige finansieringsproblemer, og branchens re- nommé i den finansielle sektor er generelt dårligt. Manglende finansieringsmuligheder kan ikke alene skade den løbende vedlige- holdelse, men også mulighederne for, at der udvikles nye produkter.
- Turismen har behov for en bedre koordine- ring og synergi af indsamling, formidling og anvendelse af data, forskning, rådgivning og uddannelse ikke mindst på virksomhedsni- veau. Brancherne og deres organisationer har ikke styrken til alene at løfte denne op- gave.
- De nye samarbejdsstrukturer, bl.a. i form af netværk og turisteksportgrupper, der er eta- bleret de seneste år, har på sigt ikke den for- nødne gennemslagskraft og økonomiske ballast til alene at imødekomme de stigende krav til strategiformulering, kompetenceud- vikling samt koordination af produktudvik- ling og markedsføring.
- Produktudvikling af nye ferieformer f.eks. inden for kultur-, cykel- og lystfiskerturisme er generelt set spredt og ukoordineret og ba- seret på for små økonomiske og faglige res- sourcer til at sikre optimal effekt.
- Den korte sæson medfører uhensigtsmæssi- ge arbejdsforhold og giver et dårligt grund- lag for etablering af et stabilt turistmæssigt arbejdsmarked.
- Feriehussektorens og de tyske børnefamili- ers helt dominerende position på eksport- markederne og danskernes tilsvarende sta- tus på campingområdet indebærer ringe risi- kospredning på nationalt niveau. Blot et mindre efterspørgselssvigt på et af disse om- råder vil kunne give dansk turisme alvorlige problemer.

Det kan sammenfattende konkluderes, at skønt der er gode udviklingsmuligheder for dansk turisme, er der også barrierer og svaghe- der både af produktmæssig og strukturel ka- rakter, der virker hæmmende for udviklingen.

Naturligvis skal de afgørende økonomiske dispositioner fortsat træffes af erhvervene selv, men netop i forhold til de hæmmende faktorer